

Arrest

nr. 144 128 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X,
2. X,

Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen : X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en handelend als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 23 april 2015 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Justitie belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 maart 2015 houdende de weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uiteenzetting van feiten

Mevrouw KOUSAR Rehana trad op 26 februari 2010 in het huwelijk met de heer CHAUDRY Farhan, die de Belgische nationaliteit verkreeg op 8 september 2009.

Mevrouw KOUSAR diende op 10 juni 2011 een visumaanvraag gezinshereniging in bij toepassing van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) teneinde haar echtgenoot te kunnen vervoegen. De afgifte van een visum lang verblijf werd bij beslissing van 7 december 2011 geweigerd.

Op 24 februari 2012 diende mevrouw KOUSAR een visumaanvraag gezinshereniging in samen met haar minderjarige kinderen teneinde haar echtgenoot en vader in België te vervoegen. De afgifte van het visum werd geweigerd bij beslissing van 15 mei 2012.

Op datum van 2 januari 2014 werd er op basis van artikel 40ter van de vreemdelingenwet wederom een visumaanvraag ingediend door Farhan Naira en Farhan Maria, teneinde hun vader, de heer CHAUDRY in België te vervoegen.

Op 7 april 2014 diende mevrouw KOUSAR opnieuw een visumaanvraag in lang verblijf in bij toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet in.

De visumaanvraag ingediend op 7 april 2014, werd geweigerd op 5 augustus 2014 ten aanzien van de kinderen daar er een geboorteakte werd voorgelegd die niet gelegaliseerd werd.

Op 31 maart 2015 werd de beslissing genomen waarbij de afgifte van het visum lang verblijf, ingediend op 2 januari 2014, geweigerd werd, beslissing die onder meer luidt als volgt:

“Artikel 40ter is van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen'

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven'

Overwegende dat mevrouw KOUSAR REHANA, moeder van betrokkene zoals weergegeven op haar geboorteakte, geen toestemming gegeven heeft dat FARHAN Maira haar vader, Mijnheer CHAUDRY Farhan Ali, definitief vervoegt in België.

Overwegende dat niet aan de voorwaarden tot gezinshereniging werd voldaan;

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat het beroep niet ontvankelijk is. Dit gegeven wordt ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Artikel 39/82 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats

zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (...)"

In casu houdt de bestreden beslissing geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel in, hetgeen geenszins betwist wordt door de verzoekende partijen en bovendien zijn de verzoekende partijen evenmin vastgehouden in een welbepaalde plaats.

De verzoekende partijen voldoen aldus niet aan de voorwaarden om een procedure van schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op te starten. De verzoekende partijen uiten geen bemerkingen aangaande de vaststelling dat zij *in casu* niet bij machte waren om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

In die mate is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld door de verzoekende partijen onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. CAMU